

פרשת בא

מתוך חומש שמות

בעריכה ברורה

תוכן הספר



תוכן חלקי הספר

19	מצוות הפסח
19	מצוות הפסח
26	היציאה ממצרים



תוכן פרשיות

8	מכת ארבה
14	מכת חושך
17	מכת בכורות
19	סיום פרשת המכות
19	מצוות הפסח
19	מצוות הפסח
23	משה אומר לזקני ישראל מצוות הפסח
26	היציאה ממצרים
29	זאת חקת הפסח
31	קדש לי כל בכור



תוכן מפורט

8	מכת ארבה
8	אזהרת מכת ארבה
8	יי למשה שיבא אל פרעה
8	משה ואהרן אומרים לפרעה
9	עבדי פרעה משיבים את משה ואהרן
9	עבדי פרעה לפרעה
10	פרעה למשה: מי ומי ההולכים
10	משה: בנערינו ובזקינו
10	פרעה: לכו נא הגברים
11	עשיית מכת ארבה
11	יי למשה נטה ידך
12	סיום מכת ארבה
12	פרעה למשה: חטאתי
12	ויעתר משה
12	יי מסיר הארבה
13	ויחזק יי את לב פרעה
14	מכת חושך
14	עשיית מכת חושך
14	יי למשה נטה ידך
14	ויט משה את ידו
14	לבני ישראל היה אור
14	סיום מכת חושך
14	פרעה למשה: לכו רק צאנכם ובקרכתם יצג
15	משה לפרעה: גם אתה תתן בידנו עולות
15	ויחזק יי את לב פרעה
15	הפעם האחרונה שמשה רואה את פרעה
15	פרעה למשה: אל תוסף ראות פני
16	משה לפרעה: כן דברת
17	מכת בכורות
17	אזהרת מכת בכורות
17	יי למשה: עוד נגע אחד. וישאלו.
17	חן העם ומשה
18	משה: ומת כל בכור
19	ויצא מעם פרעה

19	י' למשה: לא ישמע אליכם פרעה
19	סיום פרשת המכות
19	מצוות הפסח
19	מצוות הפסח
23	משה אומר לזקני ישראל מצוות הפסח
26	היציאה ממצרים
29	זאת חקת הפסח
31	קדש לי כל בכור

מכת ארבה

אזהרת מכת ארבה

פרשת בא
סדרה

פרשה כד (פתוחה)
פרקי

יי למשה שיבא אל פרעה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

בֹּא אֶל־פְּרֹעֹה

כִּי־אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת־לְבֹ

וְאֶת־לֵב עֲבָדָיו

לְמַעַן

שְׁתִּי אֶתְּתִי אֱלֹה בְּקִרְבּוֹ:

וּלְמַעַן

תִּסַּפֵּר בְּאָזְנֵי בְנוֹ וּבְנֵי־בְנוֹ

אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלֹתִי בְּמִצְרַיִם

וְאֶת־אֶתְתִּי אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בָם

וַיֵּדְעֻם כִּי־אֲנִי יְהוָה:

משה ואהרן אומרים לפרעה

וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּרֹעֹה

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו

כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִים

עַד־מָתִי מֵאֲנֶת לַעֲנֹת מִפְּנֵי

שְׁלַח עַמִּי וַיַּעֲבֹדֵנִי:

כִּי אִם־מֵאֵן אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי

הֲנִי מֵבִיא מִחֶר אֲרֶבָה בְּגִבְלָהּ:

וְכִסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ

וְלֹא יוּכַל לִרְאֹת אֶת־הָאָרֶץ

וְאָכְלוּ אֶת־יֵתֶר הַפִּלְטָה הַנִּשְׁאַרְתָּ לָכֶם מִזֶּה־בָרָד

וְאָכְלוּ אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצֵּמַח לָכֶם מִזֶּה־שֻׁדָּה:

וּמִלֹּא בְתִיד

וּבְתִי כָל־עֲבָדֶיךָ

וּבְתִי כָל־מִצְרִים

אֲשֶׁר לֹא־דָאוּ אֲבֹתֶיךָ וְאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ

מִיּוֹם הַיּוֹתֵם עַל־הָאָדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה

וַיִּפֹּן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרָעָה:

עבדי פרעה משיבים את משה ואהרן

עבדי פרעה לפרעה

וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פְרָעָה אֵלָיו

עַד־מָתִי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ

שְׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים

וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם

הַטָּרִם תִּדְּעַ כִּי אֲבָדָה מִצְרַיִם:

פרעה למשה: מי ומי ההולכים

וַיֹּשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פַּרְעֹה
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

לְכוּ עֲבַדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
מִי וּמִי הֵהָלָכִים:

משה: בנערינו ובזקינו

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

בְּנַעֲרֵינוּ וּבְזַקִּינוּ גִלָּד
בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵנוּ
בְּצֹאֲנֵנוּ וּבְבָקָרֵנוּ גִלָּד
כִּי חַג־יְהוָה לָנוּ:

פרעה: לכו נא הגברים

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

יְהִי בֶן־יְהוָה עִמָּכֶם
כַּאֲשֶׁר אֶשְׁלַח אֹתְכֶם וְאֶת־טַפְּכֶם
רְאוּ כִי רָעָה נֶגְדַּד פְּנִיכֶם:
לֹא כֵן
לְכוּ־נָא הַגְּבֵרִים וְעַבְדוּ אֶת־יְהוָה
כִּי אַתָּה אַתָּם מְבַקְשִׁים

וַיִּגְרֹשׁ אֹתָם מֵאֶת פְּנֵי פְרֻעָה:

עשיית מכת ארבה

(פרשה כה (סתומה)

יי למשה נטה ירך

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

נֹטֵה יֶרֶךְ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאַרְבֶּה

וַיַּעַל עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם

וַיֹּאכַל אֶת-כָּל-עֵשֶׂב הָאָרֶץ

אֶת כָּל-אֲשֶׁר הִשְׁאִיר הַבָּרָד:

וַיִּט מֹשֶׁה אֶת-מִטָּהוּ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם

וַיַּהֲזֶה נֶהָג רוּחַ-קָדִים בְּאֶרֶץ

כָּל-הַיּוֹם הַהוּא וְכָל-הַלַּיְלָה

הַבֹּקֶר הָיָה

וְרוּחַ הַקָּדִים נִשָּׂא אֶת-הָאַרְבֶּה:

וַיַּעַל הָאַרְבֶּה עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרַיִם

וַיִּנָּח בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם

כַּבֵּד מְאֹד

לִפְנֵי לֹא-הָיָה כֵּן אַרְבֶּה כִּמְהוּ

וַאֲחֲרָיו לֹא יִהְיֶה-כֵּן:

וַיִּכַּס אֶת־עֵין כָּל־הָאָרֶץ וַתַּחֲשֹׁךְ הָאָרֶץ
וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֶשֶׂב הָאָרֶץ
וְאֵת כָּל־פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבְּרֵד
וְלֹא־נֹתַר כָּל־יֶרֶק בָּעֵץ וּבַעֲשֹׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם:

סיום מכת ארבה

פרעה למשה: חטאתי

וַיִּמָּהַר פַּרְעֹה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן
וַיֹּאמֶר

חַטָּאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם:
וְעַתָּה שָׂא נָא חַטָּאתִי אֶךְ הַפַּעַם
וְהַעֲתִירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וַיֹּסֶר מֵעָלַי רַק אֶת־הַמּוֹת הַזֶּה:

ויעתר משה

וַיֵּצֵא מֵעַם פַּרְעֹה
וַיַּעֲתֶר אֶל־יְהוָה:

יי מסיר הארבה

וַיִּהְיֶה יְהוָה רֹחוּתִים חֲזָק מְאֹד
וַיִּשָּׂא אֶת־הָאֲרָבָה
וַיִּתְקַעְהוּ יְמֵה סוּף
לֹא נִשְׁאָל אֲרָבָה אֶחָד בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם:

ויחזק יי את לב פרעה

וַיַּחֲזֶק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה

וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:



מכת חושך

(פרשה כו (פתוחה)

עשיית מכת חושך

יי למשה נטה ידך

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

נֹטֵה יָדְךָ עַל-הַשָּׁמַיִם

וְהָיָה חֹשֶׁךְ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם

וַיִּמָּשׁ חֹשֶׁךְ:

ויט משה את ידו

וַיִּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַשָּׁמַיִם

וְהָיָה חֹשֶׁךְ-אֲפֹלָה בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים:

לֹא-רָאוּ אִישׁ אֶת-אָחִיו

וְלֹא-קָמוּ אִישׁ מִתַּחַת יָדוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים

לבני ישראל היה אור

וְלִכְל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר בְּמוֹשְׁבֵתָם:

סיום מכת חושך

פרעה למשה: לכו רק צאנכם ובקרכתם יצג

וַיִּקְרָא פְּרָעָה אֶל-מֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר

לְכוּ עֲבַדוּ אֶת-יְהוָה

רַק צֹאנֵכֶם וּבְקָרְכֶם יֵצֵג
גַם־טֹפְכֶם יִלָּךְ עִמָּכֶם:

משה לפרעה: גם אתה תתן בידנו עולות

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

גַם־אַתָּה תִּתֵּן בְּיָדֵנוּ זִבְחִים וְעֹלֹת
וְעֲשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ:
וְגַם־מִקְנֵנוּ יִלָּךְ עִמָּנוּ
לֹא תִשְׂאֵל פְּרוֹסָה
כִּי מִמֶּנּוּ נִשָּׁח לַעֲבֹד אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאִנְחֵנוּ לֹא־נִדְּעַ מֶה־נַּעֲבֹד אֶת־יְהוָה עַד־בֹּאֵנוּ שָׁמָּה:

ויחזק יי את לב פרעה

וַיַּחֲזֶק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרֹעֶה
וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם:

הפעם האחרונה שמשה רואה את פרעה

פרעה למשה: אל תוסף ראות פני

וַיֹּאמֶר־לּוֹ פְּרֹעֶה

לֶךְ מֵעַלִּי
הֲשִׁמְרָ לָךְ אֶל־תִּסְּרֵהָ רְאוֹת פָּנַי
כִּי בְיוֹם רְאִיתָךְ פָּנַי תָּמוּת:

משה לפרעה: כן דברת

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

בֶּן דְּבָרְךָ

לֹא־אֶסְרָךְ עוֹד רְאוֹת פְּגִידָה:



מכת בכורות

אזהרת מכת בכורות

י' למשה: עוד נגע אחד. וישאלו.

סדר ט
פרק יא

פרשה כז (פתוחה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

עוֹד נֹגַע אֶחָד אָבִיא עַל-פְּרֹעֶה וְעַל-מִצְרַיִם

אֲחֵרִי-כֵן יִשְׁלַח אֶתְכֶם מִזֶּה

כְּשִׁלְחוֹ כָּלֵה גֶרֶשׁ יִגְרֹשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה:

דְּבַר-נֹא בְּאֲזְנֵי הָעָם

וַיִּשְׁאַלּוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ

וְאִשָּׁה מֵאֵת רֵעוּתָהּ

בְּלִי-כֶסֶף וּבְלִי זָהָב:

חן העם ומשה

וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת-חֶן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם

גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאַרְצֵי מִצְרַיִם

בְּעֵינֵי עַבְדֵי-פְּרֹעֶה וּבְעֵינֵי הָעָם:

פרשה כח (סתומה)

משה: ומת כל בכור

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

כֹּה אָמַר יְהוָה

בְּחַצֵּת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם:

וּמֵת כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

מִבְּכוֹר פְּרֹעֶה הַיֵּשֵׁב עַל-בְּסֹאוֹ

עַד בְּכוֹר הַשֹּׁפֶחָה אֲשֶׁר אַחֲרֵי הָרָחִים

וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה:

וְהָיְתָה צַעֲקָה גְדֹלָה בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם

אֲשֶׁר כָּמְהוּ לֹא נִהְיְתָה

וְכָמְהוּ לֹא תִסָּף:

וְלִכְלֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחְרִיץ-כָּלֵב לְשׁוֹנוֹ

לְמֵאִישׁ וְעַד-בְּהֵמָה

לְמֵעַן תִּדְעוּן

אֲשֶׁר יַפְלֶה יְהוָה בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל:

וַיֵּרְדּוּ כָל-עַבְדֵיךָ אֵלֶּהָ אֵלַי

וְהִשְׁתַּחֲוּוּ-לִי לֵאמֹר

צֵא אֶתְּהָ

וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-בְּרַגְלֶיךָ

וְאַחֲרֵי-כֵן אֲצֵא

ויצא מעם פרעה

וַיֵּצֵא מֵעַם־פַּרְעֹה בְּחַר־יָאָף:

פרשה כט (סתומה)

יי למשה: לא ישמע אליכם פרעה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

לֹא־יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פַּרְעֹה

לְמַעַן רַבּוֹת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

סיום פרשת המכות

וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת־כָּל־הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה לִפְנֵי פַרְעֹה

וַיַּחֲזִק יְהוָה אֶת־לֵב פַּרְעֹה

וְלֹא־שָׁלַח אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ:



מצוות הפסח

מצוות הפסח

פרשה ל (סתומה)
פרק יב

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר:

הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֲדָשִׁים

רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה:

דְּבָרוּ אֶל-כָּל-עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה
 וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ אִישׁ לְבֵית-אָבִתּוֹ שֵׁה לְבֵית:

וְאִם-יִמְעַט הַבֵּית מִהְיוֹת מִשֵּׁה
 וּלְקַח הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֵב אֶל-בֵּיתוֹ
 בְּמִכְסֵת גִּפְשֵׁת
 אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ תִכְסּוּ עַל-הַשֵּׁה:

שֵׁה תָמִים זָכַר בּוֹ-שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם
 מִן-הַכִּבְשִׁים וּמִן-הָעִזִּים תִּקְחוּ:

וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת
 עַד אַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה
 וּשְׁחָטוּ אֹתוֹ כָּל קֹהֵל עַדְתֵּי-יִשְׂרָאֵל
 בֵּין הָעֲרֵבִים:

וּלְקַחוּ מִן-הָדָם
 וּנְתְנוּ
 עַל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת
 וְעַל-הַמַּשְׁקוּף
 עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר-יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם:

וְאָכְלוּ אֶת-הַבָּשָׂר בַּלֵּילָה הַזֶּה
 צֹלִי-אֵשׁ

וּמִצּוֹת עַל-מְרִירִים יֵאָכְלוּ:
 אֶל-תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ זֶה
 וּבָשֵׁל מְבָשֵׁל בַּמַּיִם
 כִּי אִם-צִלִּי-אֵשׁ
 רָאִשׁוּ עַל-כְּרַעְיוֹ וְעַל-קֶרְבּוֹ:
 וְלֹא-תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר
 וְהִנָּתַר מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ:
 וְכָכָה תֹאכְלוּ אֹתוֹ
 מִתְּנִיכֶם חֲגָרִים
 נְעָלֵיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם
 וּמַקְלֵכֶם בְּיָדְכֶם
 וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בַּחפֹּזוֹ
 פֶּסַח הוּא לַיהוָה:

וְעִבְרָתִי בְּאַרְץ-מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה
 וְהִפֵּיתִי כָל-בְּכוֹר בְּאַרְץ מִצְרַיִם
 מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה
 וּבְכָל-אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים
 אֲנִי יְהוָה:

וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת
 עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם
 וְרֵאִיתִי אֶת-הַדָּם וּפִסַּחְתִּי עֲלֵכֶם
 וְלֹא-יְהִיָּה בְּכֶם נֶגֶף לְמִשְׁחִית
 בְּהַכֹּתִי בְּאַרְץ מִצְרַיִם:

וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן
וַחֲגֻגְתֶּם אֹתוֹ חֹג לַיהוָה
לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּחְגַּגְהוּ:

שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ
אֶד בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
תִּשְׁבִּיתוּ שְׁאֵר מִבְּתֵיכֶם
כִּין כָּל־אֹכֵל חֵמֶץ
וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל
מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד־יוֹם הַשְּׁבִיעִי:

וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל־מְלָאכָה לֹא־יַעֲשֶׂה בָהֶם
אֶד אֲשֶׁר יֹאכֵל לְכָל־נֶפֶשׁ
הוּא לְבַדּוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם:

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמִּצְוֹת
כִּי בְעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
הוֹצֵאתִי אֶת־צְבָאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם:

בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעֶרֶב
תֹּאכְלוּ מִצֹּת

עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בָּעָרִב:

שִׁבְעַת יָמִים שָׁאֵר לֹא יִמָּצֵא בְּבֵיתְכֶם
כִּי כָל־אֵכֶל מִחֻמֶּצֶת
וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעֵדֶת יִשְׂרָאֵל
בָּגֵר וּבְאִזְרוֹחַ הָאָרֶץ:

כָּל־מִחֻמֶּצֶת לֹא תֹאכְלוּ
בְּכֹל מוֹשְׁבֵי־יֶכֶם תֹּאכְלוּ מִצּוֹת:



משה אומר לזקני ישראל מצוות הפסח

(פרשה לא (פתוחה)

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

מֵשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם

וְשַׁחֲטוּ הַפֶּסֶח:

וּלְקַחְתֶּם אֲגֵדַת אֵזוֹב

וּטְבַלְתֶּם בָּדָם אֲשֶׁר־בְּסֹף

וְהִגַּעְתֶּם אֶל־הַמִּשְׁקוֹף

וְאֶל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת

מִן־הַדָּם אֲשֶׁר בְּסֹף

וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִמִּתַּח־בֵּיתוֹ עַד־בֹּקֶר:

וְעָבַר יְהוָה לִנְגֹף אֶת־מִצְרַיִם

וְרָאָה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּשְׁקֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת
 וּפָסַח יְהוָה עַל־הַפֶּתַח
 וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחָת לָבֹא אֶל־בְּתֵיכֶם לְגָגֶךָ:
 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה
 לְחֹק־לָךְ וּלְבְנֶיךָ עַד־עוֹלָם:

וְהָיָה כִּי־תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת:

וְהָיָה כִּי־יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּנֵיכֶם
 מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם:

וַאֲמַרְתֶּם

זֶבַח־פֶּסַח הוּא לַיהוָה
 אֲשֶׁר פָּסַח עַל־בְּתֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם
 בְּנִגְפוֹ אֶת־מִצְרַיִם
 וְאֶת־בְּתֵינֵנוּ הִצִּיל

וַיִּקְדְּ הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ:
 וַיִּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 בְּנָעֲשׂוֹ:



היציאה ממצרים

פְּרָשָׁה לֵב (סתומה)
סדר

וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה
 וַיַּהֲוֶה ה' כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבְּכֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל-כִּסְאוֹ
 עַד בְּכוֹר הַשְּׂבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר
 וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה:
 וַיִּקַּם פַּרְעֹה לַיְלָה
 הוּא וְכָל-עַבְדָּיו וְכָל-מִצְרַיִם
 וַתְּהִי צַעֲקָה גְדֹלָה בְּמִצְרַיִם
 כִּי-אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין-שָׁם מָת:

וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה
 וַיֹּאמֶר

קוּמוּ צֵאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי
 גַּם-אַתֶּם גַּם-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וּלְכוּ עֲבַדוּ אֶת-יְהוָה כְּדִבְרֵכֶם:
 גַּם-צֹאנְכֶם גַּם-בְּקָרְכֶם קָחוּ כֹאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וּלְכוּ
 וּבִרְכַּתֶּם גַּם-אֹתִי:

וַתַּחֲזֹק מִצְרַיִם עַל-הָעָם לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן-הָאָרֶץ
 כִּי אָמְרוּ

כָּלְנוּ מֵתִים:

וַיֵּשֶׁא הָעַם אֶת־בִּצְקוֹ טָרִם יַחֲמֹץ
מִשְׁאֲרֵתָם צָרַת בְּשִׁמְלָתָם עַל־שִׁכְמָם:

וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כְדִבְרֵי מֹשֶׁה
וַיֵּשְׂאוּ מִמְּצָרִים כְּלִי־כֶסֶף וְכִלֵּי זָהָב וּשְׁמֵלֹת:
וַיהוָה נָתַן אֶת־חֶן הָעַם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיֵּשְׂאוּם
וַיִּנְצְלוּ אֶת־מִצְרַיִם:

(פרשה לג (פתוחה)

וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֶסס סִכְתָּה
כָּשֶׁש־מֵאוֹת אֲלֹף רַגְלֵי הַגְּבֻרִים לְבַד מִטּוֹף:
וְגַם־עָרַב רַב עָלָה אִתָּם
וַצֹּאן וּבָקָר מִקְנֵה כְּבֵד מְאֹד:

וַיֹּאפֹּו אֶת־הַבִּצֵּק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֲגַת מִצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ
כִּי־גִרְשׁוֹ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכֻלוּ לְהַתְמַהֲמֶה
וְגַם־צִדָּה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם:

וּמוֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה:

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיְהִי בִּעְצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
וַיָּצְאוּ כָל־צִבְאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

לֵיל שְׁמֵרִים הוּא לִיהוָה
 לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 הוּא־הַלֵּילָה הַזֶּה לִיהוָה
 שְׁמֵרִים לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם:



זאת חקת הפסח

(פרשה לד (פתוחה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

זאת חקת הפסח

כָּל-בֶּן-נָכַר לֹא-יֹאכַל בּוֹ:

וְכָל-עֶבֶד אִישׁ מִקְנֵת-כֶּסֶף

וּמִלֶּתָּה אֹתוֹ אִזּוֹ יֹאכַל בּוֹ:

תּוֹשֵׁב וְשֹׁכֵר לֹא-יֹאכַל-בּוֹ:

בְּבֵית אֶחָד יֹאכַל

לֹא-תוֹצִיא מִן-הַבַּיִת מִן-הַבֶּשָׂר חוּצָה

וְעֶצֶם לֹא תִשְׁבְּרוּ-בּוֹ:

כָּל-עַדֹת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ:

וְכִי-יָגֹר אֶתֶּךָ גֵּר וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה

הַמֹּל לוֹ כָּל-זָכָר וְאִזּוֹ יִקְרַב לַעֲשׂוֹתוֹ

וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ

וְכָל-עֶרְל לֹא-יֹאכַל בּוֹ:

תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָּאֶזְרַח

וְלַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם:



וַיַּעֲשׂוּ כָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן בֶּן עֲשׂוֹ:

(פרשה לה (סתומה)

וַיְהִי בְּעָצָם הַיּוֹם הַזֶּה
 הוֹצִיא יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל־צְבָאָתָם:



קדש לי כל בכור

פרשה לו (פתוחה)
סדר יא
פרק יג

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

קִדְשִׁי לִי כָל-בְּכוֹר

פֶּטֶר כָּל-רֶחֶם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-ה'עִם

זָכוֹר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה

אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים

כִּי בַחֲזֶק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה

וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ:

הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בַּחֲדָשׁ הָאָבִיב:

וְהָיָה כִּי-יָבִיאתָ יְהוָה

אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִי וְהַיְבוֹסִי

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ

אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ

וַעֲבַדְתָּ אֶת-הָעֶבֶד הַזֶּה אֲתָא בַּחֲדָשׁ הַזֶּה:

שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכֵל מֶצֶת

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חָג לַיהוָה:

מִצוֹת יֵאָכֵל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים

וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ חֵמֶץ
וְלֹא־ יֵרָאֶה לְךָ שָׂאֵר בְּכָל־גִּבְלֶךָ:

וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר
בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם:

וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל־יָדֶיךָ
וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ
לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ
כִּי בִיד חֲזָקָה הוֹצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:

וְשִׁמַּרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֵדָה
מִיָּמִים יָמִימָה:

פרשה לו (פתוחה)

וְהָיָה כִּי־יָבִיֵאֵל יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
בְּאִשׁוֹר נִשְׁבַּע לְךָ וּלְאַבְתְּיָךָ וּנְתַנָּה לְךָ:
וְהָעִבְרִית כָּל־פֶּטֶר־רֶחֶם לִיהוָה
וְכָל־פֶּטֶר שֹׁגֵר בְּהֶמָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזִּכְרִים לִיהוָה:
וְכָל־פֶּטֶר חֹמֶל תִּפְדֶּה בָשָׂה
וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפָּתָו
וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִגְדֶיךָ תִּפְדֶּה:

וְהָיָה כִּי־יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מָחָר לֵאמֹר

מֵה־זֹאת

וְאִמְרַתְּ אֵלָיו

בְּחֶזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים:
 וַיְהִי כִי־הִקְשֶׁה פַרְעֹה לְשַׁלְּחֵנוּ
 וַיַּהַרְגֵם יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבְּכֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה
 עַל־כֵּן אֲנִי זֹכֵחַ לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזְכָּרִים
 וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אִפְדָּה:

וְהָיָה לְאוֹת עַל־יְדֹכָה וּלְטוֹטָפֶת בֵּין עֵינָיָךְ
 כִּי בְחֶזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:

